

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010013
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114010013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a z členov senátu Heleny Schnirerovej a Verony Bebkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. decembra 2014 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaný:

Z. H. B. M. B. D. G. Y. Ý., T. XX.X.XXXX D. Y., U. H. W. XXX, B.. C.,

je vinný

zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v súbehu zo zločinom týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, pretože:

v období najmenej od mesiaca september 1999 do 8.8.2013 v obci W. XXX, B.. C., počas vzájomného spoluzitia fyzicky, ale najmä psychicky, týral svoju manželku J. H., T. XX.X.XXXX, Z. Z. G. S. I. H., T. XX.X.XXXX, H. H., T. XX.X.XXXX, Z. H., T. X.X.XXXX Z. S. H., T. XX.X.XXXX a to tak, že najmä pod vplyvom alkoholu im vulgárne nadával, minimálne jedenkrát manželku fyzicky napadol tak, že ju udrel päšťou do tváre, správal sa k nej pohrdavo, neúctivo a ponižoval ju aj v prítomnosti ich detí, hrubým spôsobom, a to aj násillím si od nej vyžadoval sex s odôvodnením, že je jeho manželka a musí sa mu podvoliť, čo vyvrcholilo niekedy v roku 2006, keď po vplyvom alkoholu prišiel okolo polnoci domov a požadoval od manželky pohlavný styk a keď sa nedokázal počas styku ukojiť, začal byť k manželke agresívny, násillným spôsobom ju prehadzovať na posteli zo strany na stratu, masturbovať pri posteli, pričom využijúc jeho chvíľkovú nepozornosť vybehla zo spálne na dvor, následne vyšiel jej manžel celý nahý na balkón, kde chvíľu masturboval, neskôr niekedy v r. 2006 až 2007 si opätovne od manželky pod vplyvom alkoholu vulgárnym spôsobom v spálni vynucoval sex, opäť v nočnej dobe tým spôsobom, že ju ležiacu na boku priláhol, jednou rukou ju celou silou tlačil za plece k posteli, svojimi nohami jej fixoval obidve nohy a prstami jej bolestivo vnikal do pošvy, avšak nekričala, aby nezobudila deti, čo trvalo asi hodinu a hoci krvácala z pošvy, lekárske ošetrenie nevyhľadala, avšak niekoľko dní pociťovala silnú bolesť v oblasti hrudníka v dôsledku násillného pritláčania k posteli, následne od r. 2008 odkedy s ním odmietla mať pohlavný styk sa viackrát stalo, že pri nej v spálni masturboval aj niekoľkokrát za noc, pričom ona z obavy pred jeho správaním ušla zo spálne a asi mesiac sa v noci v spálni zamykala, vyhrážal sa jej zbitím, ako aj zabitím ich dcér, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, citovo ju vydieral vyhrážkami, že spácha samovraždu, viackrát sa stalo, že v nočnej dobe manželke a dcéram odopieral spánok a oddych tým, že úmyselne púšťal nahlas televízor a v kuchyni búchal hrcami s tým, že keď nemôže spať on, nebudú spať ani ony, niekoľkokrát bol pristihnutý ako cez kľúčovú dierku dverí kúpeľne sleduje dcéry počas kúpania, najmenej dvakrát sa rodine vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho privolali zo strachu o svoj život a zdravie policajnú hliadku, v presne nezistený deň v r. 2011, keď od neho dcéra S. pýtala peniaze na zmrzlinu, začal na ňu kričať, pričom ju v kuchyni chytil celou silou

za zápästia oboch rúk a tlačil ju pred sebou cez chodbu smerom do spálne, kde spala matka, pričom dcéra kričala o pomoc a keď ju otec začal rukami chytať za krk z celej sily ho odtlačala a zo strachu sa pomohla, v presne nezistený deň začiatkom roku 2012 zatlačil dcéru I. v kuchyni do kúta pri špajzi, odkiaľ nemohla utiecť, vybral svoj stoporený penis a začal pred ňou masturbovať, pričom jej hovoril, že ho má chytiť, na čo ho drgla a utekala preč - kde takýmto konaním najmenej v troch prípadoch spôsobil manželke drobné poranenia, s ktorými nebola na lekárskom ošetrení a vyvolával u manželky a detí strach a stres, v dôsledku čoho dcéra Z. dlhodobo užíva liek Lexaurin a dcéra S. po napadnutí otcom z dôvodu depresívnych tendencií vyhľadala odbornú pomoc a u dcér I. Z. H. došlo v čase, keď ešte boli školopovinné, k výchovným problémom a zhoršeniu školského prospechu a J. H. opakovane musela vyhľadať odbornú psychologickú a sexuologickú pomoc,

t e d a

- násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe,
- týral blízku osobu a osoby, ktorá je v jeho starostlivosti, spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnosti poľahčujúcich okolností § 36 písm. j) Trestného zákona oproti priťažujúcej povinnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.1.2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prešove obžalobu, sp. zn.: 1Pv 560/13 na obžalovaného Z. H.. Obžaloba mu kládla za vinu, že:

v období najmenej od mesiaca september 1999 do 8.8.2013 v obci LJ.Z. XXX, B.. C., počas vzájomného spoluzitia fyzicky, ale najmä psychicky, týral svoju manželku J. H., T.. XX.X.XXXX, Z. Z. G. S. I. H., T.. XX.X.XXXX, H. H., T.. XX.X.XXXX, Z. H., T.. X.X.XXXX Z. S. H., T.. XX.X.XXXX a to tak, že najmä pod vplyvom alkoholu im vulgárne nadával, minimálne jedenkrát manželku fyzicky napadol tak, že ju udrhel pästou do tváre, správal sa k nej pohŕdavo, neúctivo a ponižoval ju aj v prítomnosti ich detí, hrubým spôsobom, a to aj násilím si od nej vyžadoval sex s odôvodnením, že je jeho manželka a musí sa mu podvoliť, čo vyvrcholilo niekedy v roku 2006, keď po vplyvom alkoholu prišiel okolo polnoci domov a požadoval od manželky pohlavný styk a keď sa nedokázal počas styku ukojiť, začal byť k manželke agresívny, násilným spôsobom ju prehadzovať na posteli zo strany na stranu, masturbovať pri posteli, pričom využívajúc jeho chvíľkovú nepozornosť vybehla zo spálne na dvor, následne vyšiel jej manžel celý nahý na balkón, kde chvíľu masturboval, neskôr niekedy v r. 2006 až 2007 si opätovne od manželky pod vplyvom alkoholu vulgárnym spôsobom v spálni vynucoval sex, opäť v nočnej dobe tým spôsobom, že ju ležiacu na boku priľahol, jednou rukou ju celou silou tlačil za plece k posteli, svojimi nohami jej fixoval obidve nohy a prstami jej bolestivo vnikal do pošvy, avšak nekričala, aby nezobudila deti, čo trvalo asi hodinu a hoci krvácala z pošvy, lekárske ošetrenie nevyhľadala, avšak niekoľko dní pociťovala silnú bolesť v oblasti hrudníka v dôsledku násilného pritláčania k posteli, následne od r. 2008 odkedy s ním odmietla mať pohlavný styk sa viackrát stalo, že pri nej v spálni masturboval aj niekoľkokrát za noc, pričom ona z obavy pred jeho správaním ušla zo spálne a asi mesiac sa v noci v spálni zamykala, vyhrážal sa jej zbitím, ako aj zabitím ich dcér, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, citovo ju vydieral vyhrážkami, že spácha samovraždu, viackrát sa stalo, že v nočnej dobe manželke a dcéram odopieral spánok a oddych tým, že úmyselne púšťal nahlas televízor a v kuchyni búchal hrcami

s tým, že keď nemôže spať on, nebudú spať ani ony, niekoľkokrát bol pristihnutý ako cez kľúčovú dierku dverí kúpeľne sleduje dcéry počas kúpania, napriek tomu, že bol zamestnaný finančne neprispieval na chod domácnosti, resp. prispieval len minimálnou čiastkou, následkom čoho bola jeho manželka nútená požičiavať si peniaze od svojich rodičov, najmenej dvakrát sa rodine vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho privolali zo strachu o svoj život a zdravie policajnú hliadku, v presne nezistený deň v r. 2011, keď od neho dcéra S. pýtala peniaze na zmrzlinu, začal na ňu kričať, pričom ju v kuchyni chytil celou silou za zápästia oboch rúk a tlačil ju pred sebou cez chodbu smerom do spálne, kde spala matka, pričom dcéra kričala o pomoc a keď ju otec začal rukami chytať za krk z celej sily ho odtláčala a zo strachu sa pomohla, v presne nezistený deň začiatkom roku 2012 zatlačil dcéru I. v kuchyni do kúta pri špajzi, odkiaľ nemohla utiecť, vybral svoj stoporený penis a začal pred ňou masturbovať, pričom jej hovoril, že ho má chytiť, na čo ho drgla a utekala preč - kde takýmto konaním najmenej v troch prípadoch spôsobil manželke drobné poranenia, s ktorými nebola na lekárskom ošetrení a vyvolával u manželky a detí strach a stres, v dôsledku čoho dcéra Z. dlhodobo užíva liek Lexaurin a dcéra S. po napadnutí otcom z dôvodu depresívnych tendencií vyhľadala odbornú pomoc a u dcér Miroslavy a Barbary došlo v čase, keď ešte boli školopovinné, k výchovným problémom a zhoršeniu školského prospechu a J. H. opakovane musela vyhľadať odbornú psychologickú a sexuologickú pomoc.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Z. H., svedkov poškodených J. H., I. H., Z. H., H. H., S. H., svedkov I. H., I. M., Q. D., H. H., L. H., I. Y., W. I., znalkyne C.. Y. C., I. V. I. - Y., čítaním zápisníc o svedeckých výpovediach svedkov v prípravnom konaní, čítaním pripojených listinných dôkazov a znaleckých posudkov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nič z toho čo sa mu kladie za vinu v obžalobe, nie je pravdou. Svoju manželku nikdy fyzicky nenapadol, nikdy sa jej nevyhrážal zabitím, alebo inou ťažkou ujmom, nikdy si od nej sex nevyžadoval násilím a nebol pri sexe násilný. Nikdy manželke a dcéram neodopieral spánok. K dcéram sa správal riadne a nepáchal na nich sexuálne násilie. Na chod domácnosti riadne prispieval. Všetky obvinenia považuje za pomstu od manželky, pretože on si našiel inú partnerku, na realizovanie svojich sexuálnych potrieb, ktorých naplnenie mu manželka odopierala.

Svedkyňa poškodená J. H., v súčasnej dobe už bývalá manželka obžalovaného, vo svojej svedeckej výpovedi podrobne opísala celkové správanie jej manžela. Manželstvo uzatvorili v roku 1981 z lásky. Po vstupe do manželstva si u obžalovaného všimla zvýšený sexuálny apetít. Ona s ním však riadne intímne žila. Neskôr ako sa im narodili dcéry zistila, že sa začal k nim neprístojne správať. Dcéra I. sa jej vo veku 14 rokov zverila, že ju obťažoval, keď ju obchytkával na intímnych miestach. To isté jej neskôr povedala aj dcéra H.. Od vtedy žila v ustavičnom strese a jej prioritou bola ochraňovať dcéry pred ich otcom.

Jej manžel čoraz častejšie požíval alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých bol čoraz agresívnejší a vulgárnejší, aj pred deťmi. Často sa jej vyhrážal zabitím a citovo ju vydieral aj inými vyhrážkami. Raz sa stalo, že ju aj udrel päšťou do tváre.

Čo sa týka ich intímneho spoluzitia, tak toto bolo spočiatku v norme. Neskôr ako začal viacej požívať alkohol, sex si od nej začal vynucovať a byť pri ňom násilný. Raz sa stalo, že ju priľahol na posteľ a násilne jej vnikal prstami do pošvy, čo jej spôsobilo krvácanie a niekoľko dňové bolesti. Následkom uvedeného preto od roku 2008 prestala s manželom pohlavne žiť a začala sa zamykať pred ním v spálni.

Následne jej manžel v noci, keď bol pod vplyvom alkoholu s frekvenciou 3 až 4 krát do týždňa v noci zámerne robil hluk, búchal s hrcami, púšťal si nahlas televízor. V dôsledku takéhoto správania, boli všetci nevyspatí a deti mali problém sústredené v škole a ona v práci.

Svedkyňa poškodená I. H. M.. XXXX, dcéra obžalovaného uviedla, že keď mala trinásť rokov, začal ju otec prvý krát sexuálne obťažovať. Chytil ju za prsia a vzadu na sebe cítila jeho stoporený úd. To sa potom ešte raz zopakovalo. Potom od strachu pol roka spávala s nožom pod vankúšom. O tomto zážitku povedala matke. Neskôr sa dozvedela, že tak isto sa otec správal aj k H.. Ďalej videla, ako ich otec niekoľkokrát špehuje cez kľúčovú dierku pri sprchovaní. Dvakrát otec pred ňou masturboval. Otec nejavil o ňu riadny záujem ako o dcéru. Ponižoval ju a nadával jej. Často býval opitý, v noci robil hluk a tým ich budil. Matke a jej vulgárne nadával.

Svedkyňa poškodená Z. H., M.. XXXX, dcéra obžalovaného, vo svojej výpovedi potvrdila skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi uviedla jej sestra Z. I. H.. Ďalej uviedla, že v dôsledku takehoto správania sa obžalovaného začal u nej prevládať strach, často bola nervózna a z tej nervozity vracala. Pokiaľ bol otec doma mala problémy s prijímaním stravy a s prípravou na štúdium. Otec často chodil domov pod vplyvom alkoholu a nútil ich rozprávať sa s ním celú noc. Z tohto dôvodu ich aj budil. Otec im často vulgárne nadával a ponižoval ich.

Svedkyňa poškodená H. H., M.. XXXX, dcéra obžalovaného, taktiež potvrdila tie skutočnosti, ktoré uvádzali jej sestry o správaní sa ich otca. Navyše uviedla, že keď mala asi 15 rokov otec ju začal obchytávať na intímnych miestach. Zároveň jej chytil ruku a ťahal ju na svoj rozkrok, pričom ona cítila jeho stoporený penis. Často ju pod vplyvom alkoholu obchytával cez odev za prsia a rozkrok. Dvakrát ju aj fyzicky napadol

Svedkyňa poškodená S. H., M.. XXXX, dcéra obžalovaného, vypovedala taktiež potvrdila tie skutočnosti, ktoré uvádzali jej sestry o správaní sa ich otca. Navyše uviedla, že raz pristihla otca ako sa hraje so svojim penisom pred televízorom, pričom keď ho vyrušila naďalej v tom pokračoval. Raz na ňu otec začal kričať, keď od neho pýtala peniaze na zmrzlinu, pričom ju silno stlačil na rukách a následne ju chcel chytiť pod krk, pričom ona sa od strachu pomohla. Otca pár krát nachytala, ako sleduje sestry cez kľúčovú dierku, keď sa ony sprchovali. V dôsledku správania sa otca, trpí určitými zdravotnými problémami a vyhľadala pomoc u psychologičky.

Po vyhodnotení všetkých výpovedí poškodených na hlavnom pojednávaní, súd uzatvára, že navzájom korešpondujú, nie sú v zásadnom rozpore ani navzájom a ani s tým, čo poškodené uvádzali v prípravnom konaní. Ich skutkové tvrdenia mal súd za preukázané, pretože tieto nie sú v rozpore so žiadnym z iných vykonaným dôkazom. K tomu súd ďalej uvádza, že všetci ostatní vypočutí svedkovia, neboli priamymi aktérmi, tých konfliktných situácií, ktoré opisovali vo svojich výpovediach poškodené. U obžalovaného ide o typickú trestnú činnosť páchanú „za zatvorenými dverami“, iba medzi rodinnými príslušníkmi, žijúcimi v spoločnej domácnosti. Preto správanie obžalovaného navonok, keď sú toho svedkami iné osoby, sa javí ako bezproblémové ba priam až vzorové.

Ich svedecké výpovede nie sú ani v rozpore s tým, čo uviedol svedok H. H., syn obžalovaného. Tento uviedol, že jeho matka sa mu často sťažovala, že sa to s otcom už nedá vydržať, že je stále agresívnejší. Vie o tom, že otec má problém s alkoholom. O tom ako sa mal otec k matke a k sestrám správať, vie len z toho čo mu povedali, pretože je už 11 rokov preč s domu.

Z výpovede I. Y., príslušníka PZ služobne zaradenom na OO PZ Drienov, mal súd za preukázané, že im bolo dva alebo tri krát oznámené, že p. H. má vypité a vystrája. Po príchode na miesto, však už bol vždy kľud, hoci videl, že dievčatá sú „vyklepané“. Po Silvestri 2012 bola tiež pani Borovská oznámiť priamo na oddelení, neprístojné správanie obžalovaného. Nič oficiálne sa však neriešilo.

Svedkyňa I. I. M., detská lekárka uviedla, že vedela o určitých psychických problémoch u I., Z., S., ktoré sa len v náznakoch vyjadrovali o situácii v ich rodine. Nikdy sa jej však priamo nesťažovali na problémy v ich rodine.

Svedkovia W. I., I. H., Q. D., N. Y. Z. I. Z. vo svojich výpovediach uvádzali, ako vnímali správanie obžalovaného mimo jeho domácnosti, a aké informácie od neho počuli o situácii v jeho rodine. Takéto ich výpovede preto súdu nemôžu objasniť situáciu v rodine H., pretože títo svedkovia s touto rodinou nezdíeľali spoločnú domácnosť. Nejde teda o priamych svedkov, a ich svedectvo je tzv. z druhej ruky.

Svedkyňa L. D. uviedla, že v bližšom vzťahu s rodinou H., bola v období rokov 1996 do 2000. Keď niekedy u nich prespávala cez víkendy, pretože s I. chodievali na diskotéku. Vtedy na správaní obžalovaného nevidela nič pochybné a sestry H. sa u nej na otca nikdy nesťažovali. Ani v jej výpovedi súd nenašiel nič, čo by bolo v rozpore s nejakým konkrétnym tvrdením poškodených.

Následne výpovede poškodených súd podrobil aj testu dôveryhodnosti vo vzťahu k objektívnym zisteniam, ktoré uviedla súdna znalkyňa C.. C. vo svojich znaleckých posudkoch z oblasti psychológie na jednotlivé poškodené:

Znalecký posudok č. 33/2013 - J. H.:

„Ide o osobnosť intelektovo aj pamäťovo nadpriemerne vybavenú, skôr sociálne stiahnutú, uzavretejšiu, s depresívnym sebaobrazom, s pocitmi viny, hanby, nízkej sebahodnoty, skôr utiahnutú, s úsilím prispôbiť sa a len aby neboli konflikty, len aby sa navonok nič nevedelo. To sú črty takej závislej osobnostnej štruktúry. To znamená, že väčšina žien, ktoré má takú odolnejšiu a silnejšiu výstavbu svojej osobnosti, tak by z toho vzťahu s obžalovaným, odišli už dávno. To, čo sa u menovanej dialo, sa roky vytváralo, je to taký vyhýbavo defenzívny štýl vnímania udalostí a ich riešenia. Laicky vysvetlené, keď zavriem oči a nevidím, tak to znamená, že veci nie sú, čím sa zároveň podvedome chránila, aby sa nezosypala úplne. V tomto zmysle by sa dalo hovoriť o syndróme prispôsobenia sa páchatelovi. Vierohodnosť je primeraná, dokonca práve cez tú nezdravú závislosť je možno menovaná nadmieru zhovievavá a mnoho udalostí podceňovala. To, čo by sa dalo pripísať nejakým následkom toho celého spôsobu života je práve tendencia psychosomatizovať. To je to, keď navonok nedám nič vedieť, nič cítiť, pred všetkými hrajem, že je všetko v poriadku, akurát že dostanem infarkt. V prípade menovanej je to diabetes, hypertenzia. Nedá sa povedať, že je to jednoznačne len vplyv menovaného, ale tieto ochorenia sú zaradené medzi tzv. psychosomatické choroby a podľa odbornej literatúry je to veľmi často jedným z prejavov chronicky stresovaných osôb.

Poškodená vykazovala v čase vyšetrenia také negatívne psychické príznaky, ako sú pocit bezcennosti, bezmocnosti, sebaobviňovania, celkového depresívneho sebaobrazu, ktoré môžu byť aj prejavom čohokoľvek iného, ale spadajú aj pod obraz týranej osoby. Chcem tým povedať, že takéto príznaky možno mať aj z iných dôvodov.“

Znalecký posudok č. 37/2013 - I. H.:

„Ide o osobu s podpriemernou intelektovou výkonnosťou, mierne sociálne extrovertovanú, konformnú, v jej sebaobrazu prevláda výrazne nízka sebadôvera, bezcennosť, neistota, emotivita je labilná a menej modulovaná, čo môže súvisieť so závažným ochorením menovanej, ktoré spadá pod duševné choroby, ale napriek tomu v čase vyšetrenia menovaná nevykazovala žiadne poruchy vnímania a myslenia, ktoré by znižovali alebo oslabovali skresľovanie reality. V tom čase bola schopná správne vnímať, reprodukovať prežitú udalosť. Dá sa predpokladať, že keď je stav zhoršený tak prežívanie a aj tá emočná rezonancia voči vonkajším podnetom môže byť prudšia a čiastočne skreslená. Znovu otázka či vplyv menovaného nejakým spôsobom ovplyvňoval, alebo ovplyvňuje toto ochorenie tak odpoveď je, že toto ochorenie patrí medzi tzv. endogénne psychické poruchy, t.j. že nedá sa pripísať primárne jednoznačne vonkajší vplyv na ich vznik, ale samozrejme, že práve toto ochorenie si vyžaduje čo najharmonickjšie, čo najvyváženejšie domáce prostredie, aby sa čo najdlhšie taký človek udržal v remisii svojho ochorenia. Tá vierohodnosť v čase vyšetrenia sa javila ako primeraná.“

Znalecký posudok č. 35/2013 - H. H.:

„Ide o osobnosť priemerne intelektovo, pamäťovo vybavenú, výrazne sociálne uzavretú, stiahnutú, dištancovanú, s naučeným úplným prispôbovaním sa vonkajším podmienkam, s nedôverou a vzťahovačnosťou voči vonkajšiemu svetu, pretože nevie vytvárať širšie sociálne kontakty a väzby tak sa uväzuje na partnerský vzťah, v ktorom žiada oporu. V popredí v tom čase boli pocity smútku, beznádeje, ustráchanosti, sklúčenosti. Čo bolo také najvýraznejšie v rámci depresívneho ladenia u menovanej bola zvýšená únavnosť, bezenergia, slabosť. Vierohodnosť sa javila ako primeraná a v podstate tie príznaky, ktoré som popísala sú príznakmi, ktoré spadajú pod obraz komplexnej posttraumatickej stresovej poruchy. Takýto stav je spôsobený prevažne vonkajšími vplyvmi.“

Znalecký posudok č. 36/2013 - Z. H.:

„Ide o osobu priemerne intelektovo a pamäťovo vybavenú. Opäť sociálne stiahnutú, s oslabenou schopnosťou zúčastňovať sa na bežných príjemných sociálnych väzbách, vzťahoch, s preferovaním pasivity, stiahnutosti, s potlačenými pocitmi prežívania, s vnútornou slabosťou pre zvládanie čohokoľvek, sebaobraz negatívny, s nízkou sebadôverou, pocitmi bezcennosti a s depresívnou organizáciou

osobnosti, t.j. že to nie je ochorenie, ale som akoby postupne vo vývoji vystavaný depresívnym spôsobom, je to v mojej základnej povahe, je tam negatívny obraz mňa samej, sveta aj druhých ľudí, čo vlastne tým pádom môžeme pripísať posttraumatickej stresovej poruche. Svojim spôsobom by som povedala, že na tejto z tých dievčat sa to podpísalo najviac, aspoň nateraz sa to tak ukazuje. Vierohodnosť sa javí ako primeraná.“

Znalecký posudok č. 34/2013 - S. H.:

„Ide o priemerne intelektovo vybavenú osobnosť, s úplne patologickou sociálnou stiahnutosťou, odstupom, nedôverou, vzťahovačnosťou, vnímaním toho vonkajšieho sveta ako nebezpečného, s labilnou emotivitou, s negatívnym sebaobrazom, až depresívnym sebaobrazom, telesnými disfunkciami, naučenou bezmocnosťou. V podstate celá hyperkompenzácia menovanej ide výkonovým smerom, také to vynikajúce školské fungovanie s veľkou vnútornou sebadisciplínou, čo jej ako tak vyvažuje to vnútorné znehodnotenie. Otázka určite príde, ako môže byť taká vynikajúca žiačka, keď je na tom psychicky tak nedobre, je to možné, je na tom nedobre v rámci svojho vývoja, v rámci toho, ako bude schopná v živote vytvárať vzťahy, ale pravdepodobne bude schopná si perfektne plniť svoje povinnosti, že bez radosti, to je druhá vec. U nej sa dá očakávať, že nejaká záťaž ďalšia vonkajšia ju môže závažne dezorganizovať. Nie je teda vybavená do života takými vnútornými zdrojmi niečo vydržať, niečo zvládnuť, nejakú záťaž, nejaký stres.“

Znaleckým dokazovaním mal súd za preukázanú vierohodnosť výpovedí všetkých poškodených a to z dôvodu, že u všetkých boli diagnostikované pocity úzkosti, strachu, bezmocnosti, depresívneho sebazobrazovania. Podľa presvedčenia súdu, ich takto zistený psychický stav má príčinu v tom, ako sa k nim správal obžalovaný. Takéto jeho konanie možno kvalifikovať ako týranie, pod ktorým sa rozumie také zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň bezcitnosti a bezohľadnosti, vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré táto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. O týranie teda ide aj vtedy, keď u poškodených nie je diagnostikovaný tzv. syndróm týranej osoby. (Rozhodnutie KS Prešov sp.zn. 1To/9/2013)

Obhajoba naznačovala, že pôvod ich psychických problémov je inde, ako v správaní obžalovaného. K tomu súd uvádza, že je nemožné aby každá jedna z piatich poškodených, mala presne tie isté problémy v dôsledku nijakej u každej jednej, inej príčiny. Práve naopak, všetko nasvedčuje tomu, že u každej jednej ide o rovnakú príčinu, a iná než správanie obžalovaného, neprichádza do úvahy.

Opísané správanie obžalovaného, plne korešponduje zo závermi znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatria a psychológie k jeho osobe.

Podľa znaleckého posudku č. 285/2013 znalcov z odvetvia psychiatrie obžalovaný v čase páchania trestného činu netrpel na žiadnu duševnú poruchu ani chorobu. U obžalovaného sme ide nevyrovnanú štruktúru osobnosti, chronický alkoholizmus na rozhraní 2 až 3 štádia s počínajúcou závislosťou od alkoholu a hypersexualitu. Keďže obžalovaný v čase páchania skutku nebol duševne chorý, bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, bol schopný svoje konanie ovládať.

Podľa znaleckého posudku č. 39/2013 znalca z odvetvia psychológie u obžalovaného ide o priemerne intelektovo vybavenú osobnosť, s výrazne zníženými pamäťovými schopnosťami. To zníženie spôsobilo nejaké poškodenie centrálného nervového systému, spôsobené nadmerným požívaním alkoholu. Ide o menej zrelú osobnosť, emočne labilnú, s plytkými impulzívnymi afektívnymi prejavmi, s oslabenou schopnosťou tvoriť naozaj hlboké vzťahy s emočnou zainteresovanosťou. Ide o človeka, ktorý je obratný v širších povrchných vzťahoch, s bežnou družnosťou, ale menej schopného naozaj milovať. Otupené sú vyššie city, t.j. že je schopný aj o závažne amorálnych faktoch vo svojom správaní hovoriť bežne, bagatelizujúco. Vierohodnosť je znížená, a to vychádzajúc z osobnostnej charakteristiky, z plochosti vyšších citov a aj z toho, že sám popisoval v priebehu vyšetrenia ako je vytrénovaný správať sa účelovo, zavádzať, keď je treba, klamať, keď je treba. Hovoril o tom ako o bežnom vzorci svojho správania.

Svedecké výpovede poškodených tiež plne korešpondujú s vykonanými listinnými dôkazmi. Ide najmä o denník pošk. I. H., ktorý si viedla rámci svojej terapie a zachytáva obdobie od 6.2.2012 až 7.8.2012 a

kde si zaznamenávala správanie obžalovaného. Ďalej ide o lekárske správy o vyšetrenia poškodených v súvislosti s ich psychickým stavom.

Podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, zločin sexuálne násilie spácha ten kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbranosť a taký čin spácha na chránenej osobe

Podľa § 208 ods. 1, písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, spácha ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie, bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálením rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania a to d) závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b), j) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas a na viacerých osobách.

Podľa § 139 ods. 1, písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Na základe takto vykonaného dokazovania, má preto súd za plne preukázané, že obžalovaný Z. H. od mesiaca 1999 do 8.8.2013 spôsobil svojej manželke J. Z. S. I., H., Z. Z. S., ako blízkym osobám, psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, pričom navyše svoju manželku J. násilím nútil k sexuálnym praktikám.

Na druhej strane súd mal súd za preukázané, že správanie obžalovaného, ktoré spočívalo v tom, že „napriek tomu, že bol zamestnaný finančne neprispieval na chod domácnosti, resp. prispieval len minimálnou čiastkou“ nedosiahlo takej intenzity, aby ohrozilo fyzické resp. psychické zdravie poškodených. Na základe uvedeného preto súd toto skutkové tvrdenie obžaloby vypustil zo skutku uvedeného v rozsudku.

Z takto uvedených dôvodov ho preto súd uznal vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, v súbehu so zločinom sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Výrok o treste:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pre páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., sa páchatel' takéhoto zločinu potrestá odňatím slobody na sedem až na päť rokov.

Podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., sa páchatel' takéhoto zločinu potrestá odňatím slobody na sedem až dvanásť rokov.

Obžalovaný bol uznaný vinným z dvoch zločinov z rovnakou trestnou sadzbou. Z tohto dôvodu preto súd ukladal trest podľa ustanovenia § 200 ods. 2 Tr. zákona, ktorý z hľadiska systematiky Trestného zákona, je z pohľadu zákonodarcu, dôležitejší ako ustanovenie § 207 ods. 2 Tr. zákona, ktorý nasleduje až po ňom.

Obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý. Obžalovaný sa k činu nepriznal a svoje konanie neolutoval.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností, t.j. s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, zavinenie obžalovaného v priamom úmysle, k jeho pohnútke ukojiť svoje chůtky a hlavne k následkom jeho činu vo vzťahu k svojim dcéram, ktorých životy ovplyvnil výrazne negatívnym smerom a ktoré sa s tým budú musieť vysporiadať do konca svojho života, má súd za to, že uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere siedmich rokov je plne na mieste. Takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 48 ods. 2, písm. a) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch, pred spáchaním trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe uvedeného preto súd obžalovaného, ktorý nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zmysle odporúčania súdnych znalcov, mu súd zároveň podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolaním môže napadnúť rozsudok obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudku smeruje, a to v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne krajský súd v Prešove